

Görögországban

Pillanatképek a nagycsaládosok nyaralásáról

A nagycsaládosok élményre várakozó mosolygós, vidám társasága örömmel és öleléssel üdvözölte az autóparkolóba érkező újabb és újabb útítársakat. Közben az erős férfikezek helyet kerestek a busz csomagtartójában a bőröndöknek. Ötvenketten indultunk útnak.

A határoknál szerencsénk volt, Röszkénél, a szerbeknél, a macedónoknál és a görögöknél szóra sem érdemes, rövid várakozással indulhattunk tovább.

Sötétedéskor a gyerekek az üléseken kuporogva vagy a közlekedőn végigfeküdve nyugodt, mély álomra hajtották fejüket. A felnőttek a fényesen világító teleholdat, a hatalmas kősziklák árnyait és a megelőzött kamionokat szemlélték.

A vártnál korábban érkezünk Asprovaltába. Egy óra múlva megjelent az idegenvezető és további négy órás szabad foglalkozást javasolt a programismertetésig, illetve szálláshelyünk elfoglalásáig. A hosszú várakozás feszültségéből és az idegenvezető nem kifejezetten barátságos hangneméből fakadó nézeteltérésről, az apartmanban észlelt, majd felszámolt, hiánypótlásokról most ne beszéljünk, csak a szépre emlékezünk.

A kipakolás után valamennyien eljutottunk a nyaralás legjobban várt élményéhez a tengerhez. Partján kérics és vászon napernyők alatt könnyű alumínium vázas ágyakon pihentek a nyaralók. A strand süppedő homokjában, majd az apró kavicsok között a gyűjtő gyerekek, felnőttek öröme parányi kagylócskák is rejtőztek. Mosolygós fiatal lány vette fel az ágyhasználatért az italrendelést.

Gyerekek, fiatalok, idősebbek egyaránt élvezték a sós tenger hullámjainak ringatását, a kellemes meleg, felfrissítő vizet. Labdázta, gumimatracon úszkáltak, trécseltek, fröcsköltek vidáman.

Este 21 órakor az apartman udvarán is-

merkedési estét tartottunk. Mindenki eljött és családonkénti rövid bemutatkozással, izes humorral, jó hangulatban beszélgettünk. A gyerekek is hamar összebarátkoztak, játszottak, vidámságuk általánossá vált.

Az éjszakai csendet a tengerparti diszkó éjjeltől hajnalig tartó egyhangú zenéje és a kabócák fáradhatatlan circegeése tette változatosabbá. Hajnalban a vadgalamb bűgása és első sugaraival jelentkező, majd fényes, arany korongjával is felbukkanó Nap látványa emlékezetes élmény volt.

Érdekes volt, hogy Asprovaltában az emberek az úttesten jöttek-mentek. A járdán parkoló autók, a vendéglátók kitelepült székei, asztalai, az árusok számtalan terméke vagy a sűrű növényzet lehetetlenné tették a járdán közlekedést. Kagylókból kirakott dobozkákat, színes szöttek szentképeket, aljukon 3 vagy több kis feszülettel, tengeri szivacsokat, képeslapokat, ruhaneműket, felfújható vízi játékokat kínáltak az árusok a szemlélődő, kíváncsi turistáknak. Több helyen lehetett kapni finom péksüteményt és gyümölcsöt.

A hazai viszonyoktól eltérően az autósoktól sehol sem szedtek parkolási díjat.

Majdnem minden ház falába épített vízcsap a tikkasztó meleg enyhítésére, az úttest locsolására szolgált. Ha egyáltalán van, igen mérsékelt lehet a vízdíj.

Egy-egy kirándulás, fakultatív program is mélyen emlékezetünkbe vésődött. Tanulmányainkból felködlő múlt idézéssel megcsodáltuk a romjaiban is nagyszerű Poszeidon szentély maradványait, az Akropolisz köveit, a régi vízvezetékét, a szegények konyháját, a pravoszláv templomok gondosan faragott csodás berendezéseit, színes freskóit, ikonjait, csillogó csillárját.

Talán legemlékezetesebb, a világon egyedül álló, a Meteorák látványossága volt. A hatalmas

sziklákra települt kolostorokhoz a kőbe vajt lépcsőkön, kissé fújtatva eljutni és a sziklacsúcsokról elénk táruló egyedi, különleges, megrendítő panorámában gyönyörködni lenyűgöző volt. A kolostorok épületeinek elrendezése, stílusa, árkaos udvarainak hangulata, csendje és kincsei nagyszerűek.

A sok érdekes látvány mellett az emberi tényezőkről is szót kell ejtenünk. Például Kapás Ági mindenre és mindenre figyelő gondos szervezésére, segítőkészségére, ügyintézésére. Manapság már ritka, amilyen természetes egyszerűséggel és önzetlenül jelentkeztek hárman is, hogy a megbetegedett és vezetésképtelen Lipcsey András gépkocsiját és családját hazaszállítják. Említést érdemel Vrskovetz József szülői és pedagógiai empátiája, sokoldalúsága, rátermettsége, ahogy pillanatokon belül szót értett a kis nebulókkal és tartósan ébrentartotta figyelmüket. Horgászni tanította őket, mókás humora megkapó volt. Szoltsányi család közvetlen, nyílt, jól nevelt gyerekei példamutató összetartást, harmóniát sugároztak. A pillanat megörökítéséért kattogó számtalan fényképfelvételen kívül Háfra János fáradhatatlanul igyekezett videó kamerájával rögzíteni a sok felejthetetlen eseményt. A legkisebb, az Eckensberger „Balu” is vidáman lubickolt a tengerben. Legszívesebben édesapja biztonságot nyújtó karjaiban, vállán pihent. Hálátlanság bárkit is kihagyni a jól összehangolt társaságból. Csupán az írás terjedelmének kötöttsége szab gátat a további családismertetésnek.

Úgy érzem a sötétzöld, néhol kékesben tükröződő végtelen tenger nyugalma, a távolban kéklő hegyek lágy hajlata, a gyerekek kacagó, mozgékony életereje, a felnőttek mosolyt fakasztó humora végre olyan a gondoktól kiüresített, ellazult, szemlélődő hangulatot kölcsönzött a nagycsaládosoknak, ami a rohanó, ingerült, túlhajszolt, sokszor kilátástalan mindennapjainkban egy kis kikapcsolódást, erőgyűjtést, további tetterőt eredményezett.

Dietz Ferenc

